

תת"ע 12165/08/21 - יהוא קדוש נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה באילת

תת"ע 12165-08-21 מדינת ישראל נ' יהוא קדוש

בפני
המבקש:
נגד
המשיבה:
כבוד השופטת הגר אזולאי אדרי
יהוא קדוש
מדינת ישראל

החלטה

בפניי בקשה לפי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "**החוק**") שעניינה ביטול פסק הדין שניתן בהליך דנן בהיעדרו של המבקש.

א. העובדות הצריכות לעניין:

1. ביום 23.12.19 נערכה כנגד מר יהוא קדוש(להלן: "**המבקש**") הודעת תשלום קנס שמספרה 11151663546 (להלן: "**הדו"ח**") בגין עבירה על תקנה 306 לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 (להלן: "**התקנות**").
2. בהמשך לאמור, המבקש פנה למרכז פניות נהגים ארצי (להלן: "**מפנ"א**") בבקשה להישפט בגין העבירה שיוחסה לו ובהתאם לבקשתו הוגש לבית המשפט כתב אישום ונשלח לכתובתו הרשומה של המבקש זימון למועד הדיון שנקבע ליום 30.10.21. אולם, דבר הדואר חזר בציון "לא נדרש".
3. ביום 30.10.21 התקיים דיון אליו לא התייצב המבקש ולאחר שהוצג אישור מסירה כדיון, הורשע המבקש (בהיעדרו) בעבירה שיוחסה לו והושתו עליו העונשים הבאים: קנס בסך 1,000 ₪ ופסילה לתקופה של חודשיים על תנאי למשך שנתיים (להלן: "**פסק הדין**").
4. ביום 13.1.22 הוגשה הבקשה מושא החלטה זו לביטול פסק הדין.

ב. טענות הצדדים:

5. המבקש טוען כי הוא לא ידע על מועד הדיון וכי אם היה יודע על כך היה מתייצב ושוטח טענותיו בפני בית המשפט. בהקשר זה מציין המבקש כי יצרו עמו קשר מטעם המשיבה אך איכות השיחה הייתה ירודה והוא לא הצליח להבין היכן ומתי עתיד להתקיים הדיון.
6. בהקשר זה מוסיף המבקש וטוען כי הוא אינו גר בכתובת אליה נשלח הזימון למשפט (בעיר צפת) אלא בעיר פתח-תקווה.
7. כמו כן, המבקש טוען כי השארת פסק הדין על כנו תפגע בו קשות ותגרום לעיוות דין בעניינו. זאת, בין היתר, נוכח טענתו לפיה הוא כלל לא נהג ברכב אלא עבד על מנוף.

8. המשיבה מתנגדת לבקשה וטוענת כי כתובתו הרשומה של המבקש (ברח' השקד 1 בצפת) אף צוינה על ידו בבקשתו להישפט וכי הזימון לדיון נשלח לכתובת כאמור. במצב דברים זה, סבורה המשיבה כי אין למבקש להלין אלא על עצמו ועל מחדליו.

ג. דיון והכרעה:

לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובה לבקשה, אני סבורה כי בנסיבות העניין דין הבקשה להתקבל.

9. סעיף 130(ח) לחוק קובע כדלקמן:

"נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדיון לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין; בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע".

10. כלומר, תחילה יש לבחון אי מתי הומצא לנאשם פסק הדין ואם טרם חלפו שלושים ימים ממועד ההמצאה כאמור. ככל שחלף מניין הימים, על בית המשפט לבחון האם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע.

11. כבר עתה יצוין כי המבקש נמנע מלציין אי מתי הומצא לו פסק הדין על מנת שניתן יהיה לקבוע האם הבקשה הוגשה בתוך שלושים ימים אם לאו. זאת ועוד, הרי שהבקשה, על אף הישענותה על טענות עובדתיות, אינה נתמכת בתצהיר מטעם המבקש. די באלה ובעובדה כי הבקשה הוגשה בחלוף למעלה משלושים ימים מאז ניתן פסק הדין כדי להוביל לדחיית הבקשה על הסף. אולם, בבחינת למעלה מן הצורך, יובהר להלן מדוע על הבקשה להידחות אף לגופו של עניין.

12. בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר הנאשם, על בית המשפט לבחון האם מתקיימת אחת משתי העילות החלופיות הקבועות בסעיף הנ"ל: האחת - האם קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם; השנייה - האם ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין (ראו גם רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מדינת ישראל** פ"ד נז(6) 793 (2003) (להלן: "**הלכת איטליא**").

13. באשר לקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם, הרי שטענת המבקש בדבר מגוריו בכתובת אחרת לא נתמכה בכל אסמכתא. זאת, כאשר כתובתו הרשומה (בעיר צפת) צוינה על ידו בבקשה להישפט (מבלי שהוא פעל לעדכן את המשיבה בדבר שינוי הכתובת כנטען) וכאשר המשיבה הציגה אישור בדבר משלוח דבר הדואר לכתובת כאמור. במצב דברים זה, אין מנוס מן המסקנה לפיה מתקיימת בענייננו חזקת המסירה הקבועה בסעיף 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974 לפיה:

"בעבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239א לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט לענין עבירת קנס כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבל".

14. זאת ועוד, ביחס לשיחת הטלפון שהתקבלה אצל המבקש מטעם המשיבה, הרי שאף אם איכות השיחה הייתה נמוכה ואף אם השיחה התקבלה ממספר חסוי, הרי שהמבקש יכול היה לפנות למרכז פניות נהגים ארצי על מנת

לברר את סטטוס הטיפול בבקשתו להישפט או לפנות למרכז המידע של בתי המשפט על מנת לברר את מקום ומועד הדיון בעניינו. משנמנע המבקש מלעשות כן, אין לו להלין אלא על עצמו.

15. משלא נמצאה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש, עלינו לבחון האם דחיית הבקשה עלולה לגרום לעיוות דין. לטעמי, בנסיבות העניין, התשובה לכך חיובית. ראשית, יש להצר על כך שהמשיבה בחרה שלא להתייחס לטענותיו של המבקש בנוגע לחשש מפני גרימת עיוות דין כפי שהן הועלו בבקשה. שנית, בהתחשב בכך שאחד מיסודותיה של העבירה בה הורשע המבקש הוא נהיגה ובהתחשב בטענת המבקש לפיה הוא כלל לא נהג ברכב במועד הרלוונטי אלא "עבד על מנוף", נראה כי הותרת הרשעת המבקש על כנה, מבלי לאפשר לו לקבל את יומו בבית המשפט ולשטוח את טענותיו וראיותיו, עלולה לגרום לעיוות דין.

16. לאור כל האמור לעיל, מורה על ביטול פסק הדין מיום 31.10.21 וקובעת לדיון בפניי, במעמד הצדדים, ליום 22.6.22 בשעה 10:30.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים ותזמנם למועד הדיון שנקבע.

ניתנה היום, י"ט שבט תשפ"ב, 21 ינואר 2022, בהעדר הצדדים.